ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Ιουνίου 2007

σχετικά με τις εθνικές διατάξεις για τη χρήση χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας οι οποίες κοινοποιήθηκαν από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δυνάμει του άρθρου 95 παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚ

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2007) 2361]

(Το κείμενο στην ολλανδική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/395/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

(1) Με επιστολή της Μόνιμης Αντιπροσωπείας του Βασιλείου των Κάτω Χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, της 8ης Δεκεμβρίου 2006, η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 4 της συνθήκης, κοινοποίησε στην Επιτροπή τις εθνικές διατάξεις της που διέπουν τη χρήση χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας (στο εξής αναφέρονται ως ΧΠΜΑ), τις οποίες θεωρεί αναγκαίο να διατηρήσει μετά την έκδοση της οδηγίας 2002/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για την εικοστή τροποποίηση της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου που αφορά περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων ([1]).

(2) Η κοινοποίηση της 8ης Δεκεμβρίου 2006 είναι η δεύτερη κοινοποίηση του Βασιλείου των Κάτω Χωρών σχετικά με την παρέκκλιση από τις διατάξεις της οδηγίας 2002/45/ΕΚ. Η πρώτη αίτηση για τη διατήρηση των υπαρχουσών εθνικών διατάξεων υποβλήθηκε στις 17 Ιανουαρίου 2003. Με την απόφαση 2004/1/ΕΚ ([2]), η Επιτροπή κατέληξε ότι οι Κάτω Χώρες μπορούν να διατηρήσουν εν μέρει τις εθνικές διατάξεις τους έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

1. Άρθρο 95 παράγραφοι 4 και 6 της συνθήκης

(3) Το άρθρο 95 παράγραφοι 4 και 6 της συνθήκης προβλέπει τα εξής:

«4. Όταν, αφού το Συμβούλιο ή η Επιτροπή θεσπίσουν ένα μέτρο εναρμόνισης, ένα κράτος μέλος θεωρεί αναγκαίο να διατηρήσει εθνικές διατάξεις που δικαιολογούνται από τις επιτακτικές ανάγκες που προβλέπονται στο άρθρο 30 ή διατάξεις σχετικές με την προστασία του περιβάλλοντος ή του χώρου εργασίας, τις κοινοποιεί στην Επιτροπή, καθώς και τους λόγους διατήρησής τους.

[…]

6. Η Επιτροπή, εντός έξι μηνών από την κοινοποίηση, εγκρίνει ή απορρίπτει τις εν λόγω εθνικές διατάξεις, αφού εξακριβώσει εάν αποτελούν ή όχι μέσο αυθαιρέτων διακρίσεων ή συγκεκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών, και εάν συνιστούν ή όχι εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς».

2. Οδηγία 2002/45/ΕΚ και εθνικές διατάξεις

2.1. *Οδηγία 2002/45/ΕΚ*

(4) Η οδηγία 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων ([3]), όπως τροποποιήθηκε, θεσπίζει κανόνες που περιορίζουν την κυκλοφορία στην αγορά και τη χρήση ορισμένων επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων. Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 1, η οδηγία εφαρμόζεται σε επικίνδυνες ουσίες και παρασκευάσματα που αναφέρονται στο παράρτημα I.

(5) Η οδηγία 2002/45/ΕΚ, αφού εγκρίθηκε έχοντας ως νομική βάση το άρθρο 95 της συνθήκης, εισήγαγε στο παράρτημα I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ ένα νέο σημείο 42 σχετικό με τα αλκάνια, C_{10}-C_{13}, χλωρο (χλωριωμένες παραφίνες μικρής αλυσίδας), ορίζοντας κανόνες για την κυκλοφορία στην αγορά και τη χρήση των ουσιών αυτών. Σύμφωνα με το σημείο 42.1, δεν επιτρέπεται η διάθεση των ΧΠΜΑ στην αγορά ως ουσιών ή συστατικών άλλων ουσιών ή ως παρασκευασμάτων σε συγκεντρώσεις άνω του 1 %:

— στην επεξεργασία μετάλλων,

— στη λίπανση δερμάτων.

(6) Το σημείο 42.2 προβλέπει ότι πριν από την 1η Ιανουαρίου 2003 όλες οι υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ θα επανεξεταστούν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και την επιτροπή OSPAR, υπό το πρίσμα τυχόν νέων επιστημονικών δεδομένων σχετικά με τους κινδύνους που ενέχουν οι ΧΠΜΑ για την υγεία και το περιβάλλον και ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα ενημερωθεί για το αποτέλεσμα της επανεξέτασης αυτής.

([1]) ΕΕ L 177 της 6.7.2002, σ. 21.
([2]) ΕΕ L 1 της 3.1.2004, σ. 20.
([3]) ΕΕ L 262 της 27.9.1976, σ. 201. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/139/ΕΚ (ΕΕ L 384 της 29.12.2006, σ. 94).

(7) Στο άρθρο 2 παράγραφος 1 προβλέπεται ότι τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας το αργότερο από τις 6 Ιανουαρίου 2004.

(8) Η οδηγία 76/769/ΕΟΚ θα καταργηθεί την 1η Ιουνίου 2009 και θα αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1] για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH). Η ουσία ΧΠΜΑ περιέχεται στον κατάλογο του παραρτήματος XVII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 στο σημείο 42 με τους περιορισμούς που προβλέπονται στην οδηγία 2002/45/ΕΚ.

2.2. *Εθνικές διατάξεις*

(9) Οι εθνικές διατάξεις που κοινοποιήθηκαν από τις Κάτω Χώρες θεσπίστηκαν με την απόφαση της 3ης Νοεμβρίου 1999 περί καθορισμού κανόνων που απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας [(απόφαση για τις χλωριωμένες παραφίνες, νομοθετική πράξη περί χημικών ουσιών (WMS)] (Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, Jaargang 1999, 478).

(10) Το άρθρο 1 ορίζει ότι η απόφαση εφαρμόζεται στα χλωριωμένα αλκάνια με αλυσίδα από 10 έως 13, περιλαμβανομένων των ατόμων άνθρακα και βαθμού χλωρίωσης όχι χαμηλότερου από 48 % κατά βάρος. Δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 1, οι ΧΠΜΑ που αναφέρονται στο άρθρο 1 δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται:

α) ως πλαστικοποιητές σε βαφές, επικαλύψεις ή στεγανωτικά·

β) σε υγρά επεξεργασίας μετάλλων·

γ) ως επιβραδυντικά φλόγας σε καουτσούκ, πλαστικά ή κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα.

3. **Γενικές πληροφορίες για τις ΧΠΜΑ**

(11) Στο κεφάλαιο I.4 της απόφασης 2004/1/ΕΚ περιγράφονται λεπτομερώς οι ΧΠΜΑ, οι χρήσεις τους και το αποτέλεσμα της εκτίμησης κινδύνου που διεξήχθη στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1993, για την εκτίμηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες [2]. Στο κεφάλαιο αυτό δίνεται έμφαση μόνο στα νέα στοιχεία που διατίθενται από τον Ιανουάριο του 2004 και μετά.

(12) Βάσει του αποτελέσματος της αρχικής εκτίμησης κινδύνου και της εξέτασης από την επιστημονική επιτροπή τοξικότητας, οικοτοξικότητας και περιβάλλοντος (SCTEE), η Επιτροπή εξέδωσε, σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 642/2005 για την επιβολή απαιτήσεων δοκιμών και ενημέρωσης στους εισαγωγείς ή παραγωγούς ορισμένων ουσιών προτεραιότητας [3]. Ο κανονισμός αυτός απαιτεί από τη βιομηχανία να παρέχει συμπληρωματικά στοιχεία για την περιβαλλοντική έκθεση και την προσομοίωση βιοαποικοδόμησης για τον προσδιορισμό του χρόνου ημιζωής σε θαλάσσιο περιβάλλον, τα οποία θεωρήθηκαν αναγκαία για μια πιο αξιόπιστη εκτίμηση των κινδύνων.

(13) Η αντίστοιχη βιομηχανική ένωση (ευρώ Chlor) υπέβαλε στοιχεία το 2004 σύμφωνα με τα οποία υπήρξε περαιτέρω επιδείνωση της χρήσης των ΧΠΜΑ σε όλες τις εφαρμογές από το 2001. Η κατανάλωση κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων και καουτσούκ στην ΕΕ παρουσίασε μείωση το 2003 στο ένα τρίτο των επιπέδων του 2001, ενώ το 2004 η πτώση συνεχίστηκε (ιδιαίτερα όσον αφορά τη χρήση των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων, των χρωμάτων, των σφραγιστικών υλικών και των κολλών). Η κατανάλωση χρωμάτων και σφραγιστικών υλικών/κολλών παρουσίασε επίσης πτώση κατά 50 % την ίδια περίοδο. Συνεχίστηκε μια περιορισμένη χρήση σε υγρά επεξεργασίας μετάλλων το 2003, αλλά αυτό σταμάτησε το 2004 μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2002/45/ΕΚ. Το σύνολο των χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας που χρησιμοποιήθηκε σε όλες τις εφαρμογές ήταν κάτω από 1 000 τόνους το 2003 και κάτω από 600 τόνους το 2004 [4]. Η βιομηχανία, ανταποκρινόμενη στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 642/2005 της Επιτροπής, διενήργησε περαιτέρω αναλυτικές εργαστηριακές δοκιμές. Σύμφωνα με τα προκαταρκτικά αποτελέσματα αυτής της ανάλυσης, οι ΧΠΜΑ θα μπορούσαν να ικανοποιήσουν τα κριτήρια για την ταυτοποίηση των ανθεκτικών, βιοσυσσωρευτικών και τοξικών ουσιών. Η τελική έκθεση δοκιμής θα υποβληθεί στις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου που είναι η χώρα εισηγητής σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93, αμέσως μόλις επιβεβαιωθούν τα τελικά αποτελέσματα από το εργαστήριο.

(14) Το Ηνωμένο Βασίλειο, ως εισηγητής για τις ΧΠΜΑ, επικαιροποίησε την εκτίμηση κινδύνου των ΧΠΜΑ για το περιβάλλον (στο εξής η «επικαιροποιημένη εκτίμηση κινδύνου») τον Αύγουστο του 2005· το έγγραφο αυτό συζητήθηκε και εγκρίθηκε στη συνεδρίαση της τρίτης τεχνικής επιτροπής για τις νέες και τις υφιστάμενες ουσίες το 2005 (TCNES III 2005). Για ορισμένες προβλέψεις, τα αρχικά συμπεράσματα άλλαξαν και εντοπίστηκαν νέοι κίνδυνοι για τις εφαρμογές όπως τα επιβραδυντικά φλόγας στην ενίσχυση υποστρώματος για τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, η βιομηχανική χρήση χρωμάτων και επικαλύψεων, συνδυασμένη σύνθεση και μετατροπή καουτσούκ για ορισμένα διαφορετικά περιβαλλοντικά τελικά σημεία. Ωστόσο, η επικαιροποίηση της εκτίμησης αυτής, η οποία βασίστηκε στα στοιχεία του 2004 όσον αφορά τις ποσότητες για τις ΧΠΜΑ, οδήγησε σε τροποποιημένα συμπεράσματα που έδειχναν ότι ενέχει κίνδυνο η ενίσχυση υποστρώματος για τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα και η συνδυασμένη σύνθεση και μετατροπή καουτσούκ. Η εγκεκριμένη επικαιροποιημένη εκτίμηση κινδύνου θα δημοσιευθεί σύντομα από την Επιτροπή. Η επικαιροποιημένη εκτίμηση κινδύνου θα σταλεί για αξιολόγηση στην επιστημονική επιτροπή για την υγεία και τους περιβαλλοντικούς κινδύνους (SCHER) το δεύτερο εξάμηνο του 2007, κατά περίπτωση.

[1] ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1.

[2] ΕΕ L 84 της 5.4.1993, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαικού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

[3] ΕΕ L 107 της 28.4.2005, σ. 14.

[4] Στοιχεία από το σχέδιο της αναθεωρημένης έκθεσης αξιολόγησης του κινδύνου για τις ΧΠΜΑ, Αύγουστος 2005.

(15) Εκτός από τα προαναφερόμενα κοινοτικά μέτρα και τις ενέργειες που αναφέρονται παραπάνω, οι ΧΠΜΑ καλύπτονται και από άλλες κοινοτικές νομοθετικές πράξεις. Η απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2001, για τη θέσπιση του καταλόγου ουσιών προτεραιότητος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ [1] εντάσσει τις ΧΠΜΑ στις επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας κατά την έννοια του άρθρου 16 παράγραφος 3 της οδηγίας-πλαισίου για τα ύδατα. Σύμφωνα με την οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα, η Επιτροπή υποβάλει προτάσεις για ελέγχους που αποσκοπούν στην παύση ή την εξάλειψη των απορρίψεων, των εκπομπών και των απωλειών μέσα σε 20 χρόνια από την έγκρισή τους καθώς και προτάσεις για τα πρότυπα ποιότητας που εφαρμόζονται στις συγκεντρώσεις στα επιφανειακά ύδατα, τα ιζήματα και στους ζωντανούς οργανισμούς.

(16) Στις 17 Ιουλίου 2006, η Επιτροπή ενέκρινε πρόταση οδηγίας για τα περιβαλλοντικά ποιοτικά πρότυπα στον τομέα της πολιτικής για τα ύδατα και για την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Η πρόταση αυτή διατηρεί την ταξινόμηση των ΧΠΜΑ ως επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας και ορίζει περιβαλλοντικά ποιοτικά πρότυπα που εφαρμόζονται στις συγκεντρώσεις αυτών των ουσιών στα επιφανειακά ύδατα. Η πρόταση δεν περιέχει συγκεκριμένα μέτρα ελέγχου για καμία ουσία προτεραιότητας, επειδή πολλά μέτρα περιβαλλοντικής προστασίας εμπίπτουν στο πεδίο άλλων υπαρχουσών νομοθετικών πράξεων της Κοινότητας και επειδή φαίνεται πιο αποδοτικό οικονομικά και αναλογικό για τα κράτη μέλη να προσθέτουν, κατά περίπτωση και πέραν της εφαρμογής της υπάρχουσας κοινοτικής νομοθεσίας, κατάλληλα μέτρα ελέγχου στο πρόγραμμα των μέτρων που αναπτύσσεται για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

(17) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 850/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τους έμμονους οργανικούς ρύπους και την τροποποίηση της οδηγίας 79/117/ΕΟΚ [2] εφαρμόζει τις διατάξεις των δύο διεθνών πράξεων για τους ανθεκτικούς οργανικούς ρύπους (POP): του πρωτοκόλλου για τους POP [3] του 1998 στο πλαίσιο της σύμβασης της UNECE για τη διασυνοριακή ατμοσφαιρική ρύπανση μεγάλης απόστασης και της σύμβασης της Στοκχόλμης για τους POP [4]. Ο κανονισμός αυτός άρχισε να ισχύει στις 20 Μαΐου 2004. Ο κανονισμός ξεπερνά τα όρια των διεθνών συμφωνιών τονίζοντας το στόχο της εξάλειψης της παραγωγής και της χρήσης διεθνώς αναγνωρισμένων POP.

(18) Ούτε ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 850/2004, ούτε οι δύο διεθνείς συμβάσεις περιέχουν ειδικούς κανόνες για τις ΧΠΜΑ. Ωστόσο, και οι δύο συμβάσεις περιέχουν μηχανισμούς που τους επιτρέπουν να προτείνουν να συμπεριληφθούν και άλλες ουσίες στον κατάλογο καθώς και διαδικασίες για την αξιολόγηση των προτεινόμενων ουσιών.

(19) Η Επιτροπή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μαζί με τα κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη του πρωτοκόλλου για τους POP, πρότειναν, στις 9 Σεπτεμβρίου 2005, την τροποποίηση του σχετικού παραρτήματος II του πρωτοκόλλου με την προσθήκη ΧΠΜΑ. Στη συνεδρίασή της τον Σεπτέμβριο του 2006, η ομάδα δράσης που δημιουργήθηκε σύμφωνα με το πρωτόκολλο για να εξετάσει τις προτάσεις σχετικά με την προσθήκη νέων ουσιών υποστήριξε τη θέση να θεωρηθούν οι ΧΠΜΑ POP στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου και ότι η εκτίμηση του κινδύνου παρείχε επαρκείς πληροφορίες και έδειξε ότι οι ΧΠΜΑ μπορεί να θεωρηθούν υπεύθυνες για τη διασυνοριακή ατμοσφαιρική ρύπανση μεγάλης απόστασης (LRAT). Η ομάδα δράσης κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα επικίνδυνα χαρακτηριστικά, καθώς και τα στοιχεία παρακολούθησης, φανερώνουν τις πιθανές περιβαλλοντικές συνέπειες της LRAT. Τα στοιχεία που περιέχονται στην εξέταση τύπου (track B) (επιλογές διαχείρισης κινδύνου) για τις ΧΠΜΑ θεωρήθηκαν ακριβή από την ομάδα δράσης, αν και χρειάστηκαν συμπληρωματικά στοιχεία για πολλές πτυχές μιας κοινωνικοοικονομικής αξιολόγησης των διάφορων ενεργειών διαχείρισης του κινδύνου. Το Δεκέμβριο του 2006, στα μέρη του πρωτοκόλλου γνωστοποιήθηκαν τα συμπεράσματα που πρότεινε η ομάδα δράσης σχετικά με τις τεχνικές πτυχές της υπόθεσης των ΧΠΜΑ και συμφώνησαν ότι η ουσία αυτή πρέπει να θεωρείται ως POP με την έννοια που ορίζεται στο πρωτόκολλο και ζήτησαν από την ομάδα δράσης να συνεχίσει την εξέταση τύπου Β των ΧΠΜΑ και να διερευνήσει τη δυνατότητα ανάπτυξης μιας στρατηγικής για τη διαχείριση κινδύνου.

(20) Επιπλέον, η Επιτροπή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μαζί με τα κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη του πρωτοκόλλου της Στοκχόλμης, πρότειναν, στις 29 Ιουνίου 2006, την τροποποίηση των σχετικών παραρτημάτων της σύμβασης με την προσθήκη των ΧΠΜΑ. Κατά τη διάρκεια της δεύτερης συνεδρίασης που διήρκησε από τις 6 έως τις 10 Νοεμβρίου 2006, η επιτροπή μελέτης των οργανικών ρύπων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι ΧΠΜΑ ικανοποιούν τα κριτήρια επιλογής που αναφέρονται στο παράρτημα Δ της σύμβασης όπως αναφέρεται στην απόφαση POPRC-2/8 [5]. Η απόφαση αυτή συνέστησε επίσης την προετοιμασία ενός σχεδίου του προφίλ των κινδύνων σύμφωνα με το παράρτημα Ε της σύμβασης.

---

[1] ΕΕ L 331 της 15.12.2001, σ. 1.

[2] ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 7. Διορθώθηκε από την ΕΕ L 229 της 29.6.2004, σ. 5. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 323/2007 (ΕΕ L 85 της 27.3.2007, σ. 3).

[3] Η σύμβαση του 1979 για τη διασυνοριακή ατμοσφαιρική ρύπανση μεγάλης απόστασης, η οποία αντιμετωπίζει περιβαλλοντικά προβλήματα της περιοχής UNECE μέσω της επιστημονικής συνεργασίας και της πολιτικής διαπραγμάτευσης, έχει διευρυνθεί με οκτώ πρωτόκολλα για τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων από τα συμβαλλόμενα μέρη με σκοπό τη μείωση των εκπομπών ατμοσφαιρικών ρύπων. Το πρωτόκολλο για τους ανθεκτικούς οργανικούς ρύπους (POP) υπογράφτηκε το 1998 και άρχισε να ισχύει στις 23 Οκτωβρίου 2003. Το πρωτόκολλο αυτό επικυρώθηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα στις 30 Απριλίου 2004.

[4] Η σύμβαση της Στοκχόλμης της 22ας Μαΐου 2001 αποτελεί μια γενική συνθήκη με στόχο την εξάλειψη ή τη μείωση της απελευθέρωσης ανθεκτικών οργανικών ρύπων (POP) στο περιβάλλον. Η σύμβαση αυτή άρχισε να ισχύει στις 17 Μαΐου 2004. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα επικύρωσε τη σύμβαση αυτή στις 16 Νοεμβρίου 2004.

[5] διατίθεται στην ιστοσελίδα: http://www.pops.int/documents/meetings/poprc_2/meeting_docs/report/default.htm

(21) Στην περίπτωση που οι ΧΠΜΑ τελικά συμπεριληφθούν σε ένα από τα σχετικά παραρτήματα της σύμβασης της Στοκχόλμης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα προτείνει κατάλληλα μέτρα είτε σύμφωνα με την οδηγία 76/769/ΕΟΚ ή με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 850/2004 με σκοπό τη θέσπιση αυστηρότερων περιορισμών.

II. **ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ**

(22) Τα διαδικαστικά στάδια που συνδέονται με την πρώτη κοινοποίηση του Βασιλείου των Κάτω Χωρών στις 17 Ιανουαρίου 2003, σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 4 της συνθήκης περιγράφονται στο κεφάλαιο II της απόφασης 2004/1/ΕΚ.

(23) Στις 16 Δεκεμβρίου 2003, σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 6, η Επιτροπή κοινοποίησε στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών την απόφασή της 2004/1/ΕΚ της ίδιας ημερομηνίας, με την οποία η Επιτροπή ενέκρινε τις εθνικές διατάξεις για τις ΧΠΜΑ που κοινοποίησαν οι Κάτω Χώρες στις 21 Ιανουαρίου 2003 εφόσον δεν εφαρμόζονται στη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και ως παρασκευασμάτων σε συγκεντρώσεις κάτω του 1 % που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως πλαστικοποιητές σε βαφές, επιστρώσεις ή στεγανωτικά, καθώς και ως ουσίες επιβραδυντικών της φλόγας στο καουτσούκ ή τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα. Η παρέκκλιση αυτή ίσχυε έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

(24) Μετά την έκδοση της απόφασης 2004/1/ΕΚ με την οποία επιτράπηκε στις Κάτω Χώρες να διατηρήσουν εν μέρει τις εθνικές τους διατάξεις, οι Κάτω Χώρες δεν τροποποίησαν τα εθνικά μέτρα για να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της απόφασης αυτής.

(25) Αντ' αυτού, οι Κάτω Χώρες ζήτησαν ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την ακύρωση της απόφασης 2004/1/ΕΚ με βάση το άρθρο 230 της συνθήκης (παραπομπή Τ-234/04, πρώην υπόθεση C-103/04) και η υπόθεση αυτή εξακολουθεί να εκκρεμεί ενώπιον του Πρωτοδικείου. Στο αίτημά τους, οι Κάτω Χώρες αμφισβητούν το γεγονός ότι είναι αναγκαίο να λάβουν έγκριση για την εφαρμογή των εθνικών μέτρων σχετικά με τις εφαρμογές των ΧΠΜΑ που δεν αναφέρονται στην οδηγία 2002/45/ΕΚ.

(26) Με επιστολή της Μόνιμης Αντιπροσωπείας του Βασιλείου των Κάτω Χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση στις 8 Δεκεμβρίου 2006, η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, αναφερόμενη στο άρθρο 95 παράγραφος 4 της συνθήκης, κοινοποίησε στην Επιτροπή για δεύτερη φορά τις εθνικές διατάξεις της που διέπουν τη χρήση των ΧΠΜΑ και τις οποίες προτίθεται να διατηρήσει μετά την έκδοση της οδηγίας 2002/45/ΕΚ.

(27) Η κοινοποίηση της 8ης Δεκεμβρίου 2006 έχει τον ίδιο στόχο με την κοινοποίηση της 17ης Ιανουαρίου 2003 που είναι η έγκριση των διατάξεων για τις χλωριωμένες παραφίνες που περιέχονται στην πράξη για τις επικίνδυνες ουσίες. Καθώς οι Κάτω Χώρες δεν έχουν υποβάλει νέες εθνικές διατάξεις στην κοινοποίησή τους, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι τα εθνικά μέτρα που κοινοποιούνται είναι τα ίδια με αυτά που κοινοποιήθηκαν τον Ιανουάριο του 2003: απόφαση, της 3ης Νοεμβρίου 1999, περί καθορισμού κανόνων που απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας [(απόφαση για τις χλωριωμένες παραφίνες, νομοθετική πράξη περί χημικών ουσιών (WMS)] (Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, Jaargang 1999, 478).

(28) Με επιστολή στις 15 Δεκεμβρίου 2006 και στις 20 Δεκεμβρίου 2006, η Επιτροπή ενημέρωσε την κυβέρνηση των Κάτω Χωρών ότι έλαβε την κοινοποίηση στο πλαίσιο του άρθρου 95 παράγραφος 4 της συνθήκης και ότι η εξάμηνη περίοδος για την εξέτασή της σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 6 άρχισε στις 9 Δεκεμβρίου 2006, την επομένη της παραλαβής της κοινοποίησης.

(29) Με επιστολή της 30ής Ιανουαρίου 2007, η Επιτροπή ενημέρωσε τα άλλα κράτη μέλη σχετικά με την κοινοποίηση που έλαβε από τις Κάτω Χώρες. Η Επιτροπή δημοσίευσε επίσης ανακοίνωση για την κοινοποίηση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* [1] ώστε να πληροφορήσει τους λοιπούς ενδιαφερομένους σχετικά με τις εθνικές διατάξεις που προτίθενται να διατηρήσουν οι Κάτω Χώρες, καθώς και τους λόγους που επικαλούνται για το σκοπό αυτό. Μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή σχολίων (30 ημέρες μετά τη δημοσίευση) κανένα κράτος μέλος ή άλλος ενδιαφερόμενος δεν είχε υποβάλει σχόλια.

III. **ΕΚΤΙΜΗΣΗ**

1. **Εξέταση της δυνατότητας αποδοχής**

(30) Στις αιτιολογικές σκέψεις 38 και 39 της απόφασης 2004/1/ΕΚ, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αίτηση που υποβλήθηκε από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δύναται να γίνει δεκτή. Γίνεται μνεία στην απόφαση αυτή για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης. Ωστόσο, αξίζει να υπενθυμιστούν οι παράμετροι ως προς τις οποίες οι κοινοποιημένες εθνικές διατάξεις είναι ασύμβατες με τις απαιτήσεις της οδηγίας 2002/45/ΕΚ.

(31) Συνοπτικά, οι κοινοποιημένες εθνικές διατάξεις παρεκκλίνουν από τις απαιτήσεις της οδηγίας 2002/45/ΕΚ ως προς τα ακόλουθα:

— στις Κάτω Χώρες απαγορεύεται η χρήση ΧΠΜΑ με βαθμό χλωρίωσης τουλάχιστον 48 % ως πλαστικοποιητικών ουσιών σε βαφές, επικαλύψεις ή στεγανωτικά και ως ουσιών επιβραδυντικών της φλόγας στο καουτσούκ, τα πλαστικά ή τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, οι οποίες δεν θα υπόκεινται σε περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης στο πλαίσιο της οδηγίας,

— στις Κάτω Χώρες απαγορεύεται η χρήση στα υγρά επεξεργασίας μετάλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στα οποία περιλαμβάνονται ως συστατικά ΧΠΜΑ με βαθμό χλωρίωσης τουλάχιστον 48 %, οι οποίες δεν θα υπόκεινται σε περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης στο πλαίσιο της οδηγίας εάν η συγκέντρωση των ΧΠΜΑ είναι χαμηλότερη του 1 %.

[1] ΕΕ C 21 της 30.1.2007, σ. 5.

2. **Κριτήρια όσον αφορά την ουσία της διαφοράς**

(32) Σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 4 και παράγραφος 6 πρώτο εδάφιο της συνθήκης, η Επιτροπή οφείλει να εξακριβώσει ότι πληρούνται όλοι οι όροι του εν λόγω άρθρου που παρέχουν τη δυνατότητα σε ένα κράτος μέλος να διατηρεί τις εθνικές διατάξεις του οι οποίες παρεκκλίνουν από κοινοτικό μέτρο εναρμόνισης.

(33) Ειδικότερα, η Επιτροπή πρέπει να εκτιμά κατά πόσον οι εθνικές διατάξεις αιτιολογούνται από τις επιτακτικές ανάγκες που αναφέρονται στο άρθρο 30 της συνθήκης ή αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος ή του χώρου εργασίας και δεν υπερβαίνουν τις απαραίτητες ενέργειες για την επίτευξη του θεμιτού επιδιωκόμενου στόχου. Επιπροσθέτως, εφόσον η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εθνικές διατάξεις ανταποκρίνονται στις ανωτέρω προϋποθέσεις, πρέπει να εξακριβώνει, σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 6, κατά πόσον οι εθνικές διατάξεις συνιστούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκεκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών και κατά πόσον αποτελούν εμπόδιο για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

(34) Πρέπει να σημειωθεί ότι, έχοντας υπόψη το χρονικό πλαίσιο που ορίζει το άρθρο 95 παράγραφος 6 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή, όταν εξετάζει εάν το σχέδιο εθνικών μέτρων που κοινοποιείται δυνάμει του άρθρου 95 παράγραφος 4 είναι αιτιολογημένο, πρέπει να λαμβάνει ως βάση τους λόγους που προβάλλει το κοινοποιούν κράτος μέλος. Τούτο συνεπάγεται ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης ΕΚ, τα αιτούντα κράτη μέλη που επιδιώκουν τη διατήρηση των εθνικών μέτρων φέρουν την ευθύνη να αποδείξουν ότι είναι αιτιολογημένα. Δεδομένου του διαδικαστικού πλαισίου που καθιερώνεται δυνάμει του άρθρου 95 της συνθήκης ΕΚ, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της αυστηρής προθεσμίας για την έκδοση απόφασης, η Επιτροπή πρέπει να περιορίζεται κατά κανόνα στην εξέταση του σκόπιμου χαρακτήρα των στοιχείων που υποβάλλονται από τα αιτούντα κράτη μέλη, χωρίς να αναζητεί η ίδια πιθανή βάση αιτιολόγησης.

(35) Ωστόσο, στις περιπτώσεις όπου η Επιτροπή έχει στη διάθεσή της πληροφορίες υπό το φως των οποίων το κοινοτικό μέτρο εναρμόνισης από το οποίο παρεκκλίνουν οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις ενδέχεται να πρέπει να εξεταστεί, μπορεί να συνυπολογίσει τις πληροφορίες αυτές κατά την αξιολόγηση των εθνικών διατάξεων που έχουν κοινοποιηθεί.

2.1. *Αιτιολόγηση βάσει επιτακτικών αναγκών*

(36) Η αιτιολόγηση των εθνικών διατάξεων βάσει επιτακτικών αναγκών έχει εξεταστεί σε βάθος στο κεφάλαιο III.2 της απόφασης 2004/1/ΕΚ. Σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις 55 και 56 της εν λόγω απόφασης, οι εθνικές διατάξεις, στο βαθμό που απαγορεύουν τη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στην επεξεργασία μετάλλων, μπορούν να αιτιολογηθούν από την ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος. Ελλείψει οποιασδήποτε περαιτέρω πληροφορίας από την οποία να προκύπτει ότι ο θεμιτός επιδιωκόμενος στόχος μπορεί να επιτευχθεί με λιγότερο περιοριστικά μέτρα, όπως, ιδίως, το χαμηλότερο όριο συγκέντρωσης για τις ΧΠΜΑ ως συστατικά άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις δεν φαίνεται να υπερβαίνουν τις αναγκαίες ενέργειες για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.

(37) Επιπλέον, στην απόφαση 2004/1/ΕΚ αιτιολογική σκέψη 66 σχετικά με τις υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ ως ουσιών, συνήχθη το συμπέρασμα ότι, λαμβάνοντας υπόψη της αρχή της προφύλαξης, οι εθνικές διατάξεις, στο βαθμό που απαγορεύουν τις υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ, δύνανται να παραμείνουν σε ισχύ για περιορισμένο χρονικό διάστημα ώστε να μη διακοπούν τα εφαρμοζόμενα μέτρα που μπορεί να φανούν δικαιολογημένα βάση της επικείμενης εκτίμησης κινδύνων.

(38) Όσον αφορά την απαγόρευση της χρήσης των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων, με βάση τη γνώμη της SCTEE της 3ης Οκτωβρίου 2003, σύμφωνα με την απόφαση 2004/1/ΕΚ αιτιολογική σκέψη 68, οι εθνικές διατάξεις δεν δικαιολογούνται, εκτός από τα πλαστικά, όπου μπορούν να δημιουργηθούν ενδεχομένως προβλήματα.

(39) Συνοπτικά, με την απόφαση 2004/1/ΕΚ εγκρίνονται οι εθνικές διατάξεις εφόσον δεν εφαρμόζονται στη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων σε συγκεντρώσεις μικρότερες του 1 %, που προορίζονται για χρήση ως πλαστικοποιητών σε βαφές, επικαλύψεις ή στεγανωτικά, καθώς και ως ουσιών επιβραδυντικών της φλόγας στο καουτσούκ ή τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα. Η απόφαση βασίστηκε στα επιστημονικά στοιχεία που διατίθενται σήμερα και στην αρχή της προφύλαξης.

(40) Στο νέο τους αίτημα, οι Κάτω Χώρες δεν υποβάλλουν νέα στοιχεία σε σχέση με το αίτημα του 2003.

(41) Από την άλλη πλευρά, υπήρξαν νέες εξελίξεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο που έχουν διευρύνει τις γνώσεις σχετικά. Τα αποτελέσματα της δοκιμής βιοδιάσπασης που απαιτούνται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 642/2005 φαίνεται ότι δείχνουν πως ο ρυθμός ανοργανοποίησης είναι αργός με σκοπό να ικανοποιηθεί το κριτήριο της ανθεκτικότητας των ανθεκτικών, βιοσυσσωρευτικών και τοξικών ουσιών.

(42) Σύμφωνα με το σχέδιο της επικαιροποιημένης εκτίμησης που υπέβαλαν οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου στη συνεδρίαση της TCNES III το 2005, για ορισμένες εφαρμογές προσδιορίστηκαν νέοι κίνδυνοι και βασίστηκαν επίσης στα τελευταία στοιχεία για την κατανάλωση ΧΠΜΑ. Ο Ηνωμένο Βασίλειο ως εισηγητής προσδιόρισε ειδικότερα νέους κινδύνους από τη χρήση των ΧΠΜΑ στην ενίσχυση υποστρώματος για τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα και στη σύνθεσης και της μετατροπής καουτσούκ. Η επικαιροποιημένη εκτίμηση κινδύνου εγκρίθηκε με γραπτή διαδικασία και θα δημοσιευθεί σύντομα από την Επιτροπή. Θα αποσταλεί στη SCHER για εξέταση αν χρειαστεί.

(43) Εάν οι νέοι προσδιοριζόμενοι κίνδυνοι απαιτούν συμπληρωματικά μέτρα διαχείρισης κινδύνου για ορισμένες χρήσεις ΧΠΜΑ εκτός από την επεξεργασία μετάλλων και τη λίπανση δερμάτων, η Επιτροπή θα εκδώσει άλλα μέτρα για τη μείωση του κινδύνου εκτός από αυτά που έχουν ήδη θεσπιστεί με την απόφαση 2002/45/ΕΚ. Το ακριβές πεδίο τυχόν συμπληρωματικών περιορισμών είναι προς το παρόν ασαφές. Επιπλέον, οι αξιολογήσεις των κοινοτικών κοινοποιήσεων που βρίσκονται σε εξέλιξη και αφορούν τις ΧΠΜΑ ως υποψήφιες ουσίες στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου της UNECE και της σύμβασης της Στοκχόλμης για τους POP αντίστοιχα και η ενδεχόμενη ένταξη των ουσιών στον κατάλογο της μιας ή και των δύο διεθνών συμβάσεων ενδέχεται να οδηγήσει σε περαιτέρω περιορισμούς στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 850/2004.

(44) Σε κάθε περίπτωση, είναι πιθανόν αυτοί οι περαιτέρω περιορισμοί να αφορούν εφαρμογές που επιτρέπονται σήμερα βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας αλλά απαγορεύονται ήδη βάσει της ολλανδικής εθνικής νομοθεσίας.

(45) Κάτω από αυτές τις συνθήκες και λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της προφύλαξης, οι εθνικές διατάξεις που εφαρμόζουν οι Κάτω Χώρες μπορούν να κριθούν αιτιολογημένες στο σύνολό τους μέχρι τη στιγμή που θα θεσπιστούν κοινοτικά μέτρα, τα οποία θα λαμβάνουν πλήρως υπόψη τα τελευταία επιστημονικά στοιχεία, βάσει της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ ή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 850/2004.

2.2. *Απουσία αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκεκαλυμμένου περιορισμού του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών και κάθε εμποδίου για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς*

2.2.1. Απουσία αυθαίρετων διακρίσεων

(46) Το άρθρο 95 παράγραφος 6 υποχρεώνει την Επιτροπή να ελέγχει μήπως οι εθνικές διατάξεις αποτελούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων. Κατά τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, για να μην υπάρχουν διακρίσεις, παρόμοιες καταστάσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται με διαφορετικό τρόπο και διαφορετικές καταστάσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο.

(47) Οι εθνικές διατάξεις έχουν γενικό χαρακτήρα και ισχύουν για τις χρήσεις των ΧΠΜΑ, ανεξάρτητα από το κατά πόσον οι ουσίες παρασκευάζονται στις Κάτω Χώρες ή εισάγονται από άλλα κράτη μέλη. Εφόσον δεν υπάρχει αποδεικτικό στοιχείο περί του αντιθέτου, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις δεν συνιστούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων.

2.2.2. Απουσία συγκεκαλυμμένων περιορισμών του εμπορίου

(48) Τα εθνικά μέτρα που περιορίζουν τη χρήση προϊόντων σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι μια κοινοτική οδηγία συνιστούν, κανονικά, φραγμό στο εμπόριο, εφόσον τα προϊόντα που διατίθενται νόμιμα στην αγορά και χρησιμοποιούνται στην υπόλοιπη Κοινότητα δεν αναμένεται, ως αποτέλεσμα της απαγόρευσης της χρήσης, να διατεθούν στην αγορά του οικείου κράτους μέλους. Στόχος των προϋποθέσεων του άρθρου 95 παράγραφος 6 είναι να μην εφαρμοστούν για ακατάλληλους λόγους οι περιορισμοί που βασίζονται στα κριτήρια που προβλέπονται στις παραγράφους 4 και 5 του εν λόγω άρθρου και να μην καταστούν ουσιαστικά οικονομικά μέτρα που θα παρεμποδίζουν την εισαγωγή προϊόντων από άλλα κράτη μέλη, δηλαδή μέσο έμμεσης προστασίας της εθνικής παραγωγής.

(49) Όπως αποδείχθηκε προηγουμένως, ο πραγματικός σκοπός των εθνικών διατάξεων είναι η προστασία του περιβάλλοντος από τους κινδύνους που συνεπάγονται οι χρήσεις των ΧΠΜΑ. Εάν δεν υπάρχουν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οι εθνικές διατάξεις συνιστούν πράγματι μέτρο που αποβλέπει στην προστασία της εθνικής παραγωγής, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι δεν συνιστούν συγκεκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών.

2.2.3. Απουσία εμποδίων στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς

(50) Ο όρος αυτός δεν δύναται να ερμηνευθεί κατά τρόπο που να αποτρέπει την έγκριση οποιουδήποτε εθνικού μέτρου πιθανού να επηρεάσει την εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς. Πράγματι, κάθε εθνικό μέτρο που παρεκκλίνει από μέτρο εναρμόνισης το οποίο αποβλέπει στην εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς συνιστά ουσιαστικά μέτρο ικανό να επηρεάσει την εσωτερική αγορά. Κατά συνέπεια, για να διαφυλαχθεί ο ωφέλιμος χαρακτήρας της διαδικασίας που ορίζεται στο άρθρο 95 της συνθήκης, η έννοια του εμποδίου στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς πρέπει, στο πλαίσιο του άρθρου 95 παράγραφος 6, να εκλαμβάνεται ως δυσανάλογη συνέπεια σε σχέση με τον επιδιωκόμενο στόχο.

(51) Αποδείχθηκε ότι οι εθνικές διατάξεις δύνανται να διατηρηθούν προσωρινά εάν βασίζονται σε λόγους που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος και ότι, βάσει των μέχρι στιγμής πληροφοριών, εμφανίζονται ως το μόνο διαθέσιμο μέτρο που εξασφαλίζει τη διατήρηση του υψηλού επιπέδου προστασίας που επιδιώκεται από τις Κάτω Χώρες. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι, αφού δεν έχουν ακόμη καθοριστεί τα κατάλληλα μέτρα για τον περιορισμό των κινδύνων, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι πληρούται ο όρος που αφορά την απουσία εμποδίου για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

IV. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(52) Όπως αναφέρεται στο κεφάλαιο Ι.3 της παρούσας απόφασης, έχουν ληφθεί ορισμένες πρωτοβουλίες σε κοινοτικό επίπεδο για τη συγκέντρωση των αναγκαίων πληροφοριών με σκοπό την εξάλειψη ή τον περιορισμό των αβεβαιοτήτων που αφορούν την εκτίμηση κινδύνου για τις ΧΠΜΑ μετά την έκδοση της απόφασης 2001/1/ΕΚ. Τα αποτελέσματα της επικαιροποιημένης εκτίμησης κινδύνου δείχνουν ότι υπάρχουν επιπλέον κίνδυνοι που απαιτούν πιθανότατα από την Επιτροπή να θεσπίσει κατάλληλα μέτρα διαχείρισης κινδύνου.

(53) Τόσο στο πλαίσιο της σύμβασης της Στοκχόλμης όσο και του πρωτοκόλλου της UNECE για τους ανθεκτικούς οργανικούς ρύπους (POP) επανεξετάζονται οι ΧΠΜΑ και αυτό μπορεί να συνεπάγεται τη συμπερίληψή τους στις εν λόγω διεθνείς πράξεις. Αν συμβεί αυτό, τότε η Κοινότητα θα θεσπίσει μέτρα στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 850/2004.

(54) Δεδομένου ότι τα νέα αυτά κοινοτικά μέτρα ενδέχεται να αφορούν τις χρήσεις των ΧΠΜΑ που επιτρέπονται σήμερα βάσει της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ αλλά απαγορεύονται βάσει της ολλανδικής εθνικής νομοθεσίας και λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της προφύλαξης, μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις μπορούν να διατηρηθούν προσωρινά για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος και περιορίζονται στα απολύτως αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου, εφόσον απαγορεύουν τη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στα υγρά επεξεργασίας μετάλλων ή για χρήση ως επιβραδυντικών της φλόγας σε καουτσούκ, πλαστικά και κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, ως πλαστικοποιητικών ουσιών σε βαφές, επικαλύψεις και στεγανωτικά. Επομένως πρέπει να χορηγηθεί παρέκκλιση για το σύνολο των εθνικών διατάξεων.

(55) Επιπλέον, οι εθνικές διατάξεις, εφόσον δύνανται να διατηρηθούν προσωρινά, δεν συνιστούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκεκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών και δεν αποτελούν εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

(56) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εθνικές διατάξεις, όπως διευκρινίζονται παραπάνω, μπορούν να εγκριθούν. Ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ισχύς τους πρέπει να λήξει όταν θεσπιστούν τα κοινοτικά μέτρα για τις ΧΠΜΑ στο πλαίσιο της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ ή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 850/2004, ανάλογα με το ποια από τις δύο πράξεις είναι η καταλληλότερη,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Εγκρίνονται οι εθνικές διατάξεις για τις ΧΠΜΑ που κοινοποίησαν οι Κάτω Χώρες στις 8 Δεκεμβρίου 2006 σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 4.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών και εκπνέει κατά την πρώτη χρονικά από τις ακόλουθες δύο ημερομηνίες:

— έναρξη ισχύος της οδηγίας της Επιτροπής για την προσαρμογή του παραρτήματος Ι της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ όσον αφορά τις ΧΠΜΑ,

— έναρξη ισχύος του κανονισμού για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 850/2004 όσον αφορά τις ΧΠΜΑ.

Βρυξέλλες, 7 Ιουνίου 2007.

Για την Επιτροπή

Günter VERHEUGEN

Αντιπρόεδρος